

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240

21. september 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
T-837/16	Sverige mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016) 5644 af 7. september 2016 om tilladelse til visse anvendelser af blysulfochromat, gul og blychromatmolybdatsulfat, rød i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (den anfægtede afgørelse), annulleres, — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Miljøstyrelsen	Mundtlig forhandling	27.09.18
C-207/16	Ministerio Fiscal 1) Er det muligt at fastslå, om der er tale om en tilstrækkelig grov kriminalitet, som retfærdiggør et indgreb i de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i chartrets artikel 7 og 8, ved alene at tage den straf i betragtning, som kan idømmes for den efterforskede forbrydelse, eller er det tillige nødvendigt at fastslå, at der i forbindelse med den kriminelle adfærd foreligger særlige niveauer for krænkelse af individuelle og/eller kollektive retsgoder? 2) Hvis man ved fastsættelsen af forbrydelsens grovhed udelukkende henholder sig til den straf, der kan idømmes, og til Unionsens forfatningsmæssige principper, som Domstolen har anvendt i dom af 8. april 2014 som kriterium for en streng	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	Dom	02.10.18

	efterprøvelse af direktivet, hvad bør denne minimumsgrænse i påkommende tilfælde da være? Ville det være foreneligt med en generel bestemmelse om en grænse på tre års fængsel?			
C-347/17	<p>A e.a</p> <p>1) Skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004), fortolkes således, at en fjerkræslagtekrop efter udtagning og rengøring ikke må indeholde nogen form for synlig kontaminering? 2) Omfatter bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) kontamineringer med fækalier, galde og kroindhold? 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) i så fald fortolkes således, at rengøringen skal ske umiddelbart efter udtagningen, eller må fjernelsen af synlig kontaminering ifølge denne bestemmelse også ske under køling eller partering eller ved pakningen? 4) Må den kompetente myndighed i henhold til bilag I, afsnit I, kapitel II, del D, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum (EUT L 139 af 30.4.2004) i forbindelse med kontrollen fjerne slagtekroppe fra slagtelinjen og kontrollere dem ud- og indvendigt samt under fedtvævet for synlig kontaminering? 5) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og der således må restere synlig kontaminering på en fjerkræslagtekrop: Hvordan skal bilag III, afsnit II, kapitel IV, nr. 5 og 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer (EUT L 139 af 30.4.2004) i så fald fortolkes? På hvilken måde nås i så fald denne forordnings mål, nemlig at sikre en høj standard for beskyttelsen af folkesundheden?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	Mundtlig forhandling	04.10.18

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Proces-skridt	Dato
C.349/17	<p>Eesti Pagar</p> <p>a) Skal artikel 8, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til EFtraktatens artikel 87 og 88 (Generel gruppefritagelsesforordning) fortolkes således, at gennemførelsen af »projektet eller aktiviteten« i forbindelse med denne bestemmelse er blevet påbegyndt, når den aktivitet, hvortil støtten ydes, eksempelvis består i køb af et anlæg og</p>	Skatteministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	GA	25.09.18

	<p>købskontrakten vedrørende det pågældende anlæg er blevet indgået? Har medlemsstaternes myndigheder beføjelse til at vurdere en manglende overholdelse af det kriterium, der er fastsat i den nævnte bestemmelse, på grundlag af de omkostninger, der er forbundet med en ophævelse af kontrakten, der er i strid med kravet om tilskyndelsesvirkning? Såfremt medlemsstaternes myndigheder har en sådan beføjelse, hvor store skal de omkostninger (i procent), der er forbundet med en ophævelse af kontrakten, da være, for at det kan lægges til grund, at de er tilstrækkeligt marginale set ud fra synspunktet om opfyldelsen af kravet om tilskyndelsesvirkning? b) Er en medlemsstats myndighed forpligtet til også at tilbagesøge ulovlig støtte, som denne har ydet, når Europa-Kommissionen ikke har truffet beslutning herom? c) Kan en medlemsstats myndighed, der beslutter at yde en støtte – ud fra den fejlagtige antagelse, at der er tale om en støtte, der opfylder betingelserne for gruppefritagelse, mens myndigheden i virkeligheden yder en ulovlig støtte – skabe grundlag for en berettiget forventning hos støttemodtagerne? Er det navnlig tilstrækkeligt til at skabe en berettiget forventning hos modtagerne, at medlemsstatens myndighed ved tildelingen af den ulovlige støtte er bekendt med de omstændigheder, der medfører, at støtten ikke er omfattet af gruppefritagelsen? Såfremt det ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, skal offentlighedens interesse og den enkelte borgers interesse afvejes indbyrdes. Er det i forbindelse med denne afvejning af betydning, om Europa-Kommissionen har truffet en beslutning vedrørende den omhandlede støtte, hvorved Europa-Kommissionen har erklæret den for uforenelig med fællesmarkedet? d) Hvilken forældelsesfrist gælder for en medlemsstats myndigheds tilbagesøgning af ulovlig støtte? Er denne frist på ti år i overensstemmelse med det tidsrum, hvorefter støtten i henhold til artikel 1 og 15 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 bliver til en eksisterende støtte og ikke længere kan tilbagesøges, eller på fire år i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser? Hvad er retsgrundlaget for en sådan tilbagesøgning, hvis støtten blev ydet fra en strukturfond: artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde eller Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser? e) Såfremt en medlemsstats myndighed tilbagesøger ulovlig støtte, er den da forpligtet til at afkræve modtageren renter af den ulovlige støtte? I bekræftende fald, hvilke regler finder da anvendelse på renteberegningen – bl.a. med hensyn til rentesatsen og beregningsperioden?</p>			
T-33/17	<p>Amicus Therapeutics UK and Amicus Therapeutics mod EMA</p> <p>Påstande: — Den afgørelse om at udlevere rapporten om klinisk afprøvning AT1001-011 i henhold til forordning 1049/2001/EF, som sagsøgte meddelte sagsøgeren den 4. december 2016, annulleres. — Subsidiært hjemvises afgørelsen til sagsøgte til fornyet behandling, efter at sagsøgerne har fået mulighed for at fremsætte specifikke bemærkninger til særlige dele af rapporten om klinisk afprøvning, der skal redigeres inden udlevering.</p>	Lægemiddelstyrelsen	Dom	25.09.18

	—Det Europæiske Lægemedielagentur tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger vedrørende retlig bistand samt andre med denne sag forbundne omkostninger.			
C-492/17	<p>Ritinger m.fl.</p> <p>Sagen vedrører:</p> <p>1) Er den nationale lov for Baden-Württemberg af 18. oktober 2011 vedrørende anvendelsen af statsaftalen vedrørende radio- og tv-bidrag (RdFunkBeitrStVtrBW) af 17. december 2010, senest ændret ved artikel 4 i den nittende statsaftaleændring vedrørende radio- og tv-virksomhed af 3. december 2015 (lov af 23.2.2016, GBl., s. 126, 129) uforenelig med EU-retten, eftersom det bidrag, der i henhold til loven siden 1. januar 2013 ubetinget er blevet opkrævet af enhver voksen, som er bosat i Bundesland Baden-Württemberg, til fordel for radio- og tv-virksomhederne SWR og ZDF, udgør støtte, der er i strid med EU-retten og udelukkende er til fordel for disse offentligretlige radio- og tv-virksomheder i forhold til de private radio og tv-virksomheder? Skal artikel 107 TEUF og 108 TEUF fortolkes således, at loven om radio- og tv-bidrag krævede Kommissionens godkendelse og i mangel heraf er ugyldig? 2) Skal artikel 107 TEUF og 108 TEUF fortolkes således, at de omfatter den bestemmelse i den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, i henhold til hvilken enhver voksen, der bor i Bundesland Baden-Württemberg, ubetinget opkræves et bidrag, der udelukkende går til myndighedsrelaterede/offentligretlige radio- og tv-virksomheder, eftersom dette bidrag indebærer en støtte, der er i strid med EU-retten, og hvorved der sker teknisk udelukkelse af radio- og tv-virksomheder fra EU-medlemsstater, eftersom bidragene anvendes til at oprette en konkurrerende transmissionsvej (DVB-T2 – Monopol), som det ikke er hensigten, at udenlandske radio- og tv-virksomheder skal kunne anvende? Skal artikel 107 TEUF og 108 TEUF fortolkes således, at de ikke kun omfatter direkte økonomisk støtte, men også andre erhvervs-mæssigt relevante privilegier (ret til at udstede tvangsfuldbyrdselsdokumenter, beføjelse til at handle både som virksomhed og som myndighed, fortrinsstilling ved beregningen af gæld)? 3) Er det foreneligt med ligebehandlingsprincippet og forbuddet mod begunstigende støtte, når det følger af en national lov for Baden-Württemberg, at en tysk radio- og tv-virksomhed, der er organiseret i offentligretligt regi og udformet som en myndighed, men som samtidig også konkurrerer med private radio- og tv-virksomheder på reklamemarkedet, og som favoriseres i forhold til disse derved, at den ikke som de private konkurrenter behøver at rejse sager mod seerne ved de almindelige domstole med henblik på at få fuldbyrdet sine fordringer, men selv kan skaffe sig et grundlag uden domstolsintervention, som også berettiger til tvangsfuldbyrdelse? 4) Er det foreneligt med artikel 10 EMRK og med artikel [11] i chartret om grundlæggende rettigheder, der begge omhandler informationsfrihed, at en medlemsstat i en national lov i Baden-Württemberg bestemmer, at en tvudbyder, der er udformet som en myndighed, er berettiget til at kræve bidrag af enhver voksen, der er bosat på dens udsendelsesområde, til finansiering af netop denne tv-udbyder, hvorved manglende betaling kan medføre en bøde, uanset om den pågældende råder over et modtagerapparat, eller kun benytter andre, nemlig udenlandske eller andre, private radio- og tv-</p>	Skatteministeriet	GA	26.09.18

	<p>udbydere? 5) Er den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, særligt §§ 2 und 3 forenelig med de EU-retlige principper om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, når det bidrag, der ubetinget skal betales af alle indbyggere til finansiering af en offentligretlig radio- og tv-virksomhed, bliver mange gange højere pr. hoved for en enlig forælder i forhold til, hvad et medlem af et bofællesskab skal betale? Skal direktiv 2004/113/EF fortolkes således, at også det omtvistede bidrag er omfattet, og at en indirekte diskriminering er tilstrækkelig, når kvinder som følge af de faktiske omstændigheder rammes 90% hårdere? 6) Er den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, særligt §§ 2 og 3 forenelig med de EU-retlige principper om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, når det bidrag, der ubetinget skal betales af alle indbyggere til finansiering af en offentligretlig radio- og tv-virksomhed, er dobbelt så stor for personer, der af arbejdsmæssige grunde har en ekstra bolig, i forhold til andre erhvervsaktive? 7) Er den nationale lov »RdFunkBeitrStVtrBW«, særligt §§ 2 og 3, forenelig med de EU-retlige principper om ligebehandling, forbud mod forskelsbehandling og etableringsfrihed, når det bidrag, der ubetinget skal betales af alle indbyggere til finansiering af en offentligretlig radio- og tvvirksomhed, for personer er udformet således, at en tysker i et tilfælde af ens modtageforhold, umiddelbart før grænsen til en anden EU-medlemsstat, udelukkende skal betale bidrag efter, hvor hans bopæl er beliggende, mens en tysker, der er bosat lige på den anden side af grænsen, ikke skal betale bidrag, og en udenlandsk EU-borger, som af arbejdsmæssige årsager er nødsaget til at bosætte sig umiddelbart på den anden side af en indre EUgrænse, skal betale bidrag, mens en EU-borger umiddelbart før grænsen ikke skal betale bidrag, også selv om ingen af dem er interesseret i at modtage de tyske programmer?</p>			
C-513/17	<p>Baumgartner</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 19, stk. 2, første punktum, i forordning (EF) nr. 561/2006 fortolkes således, at en sanktion, der er pålagt en virksomhed eller en ledende medarbejder i en virksomhed i henhold til § 30, § 9 og § 130 i Gesetz über Ordnungswidrigkeiten (tysk lov om administrative forseelser, herefter »OWiG«) for en administrativ forseelse, der blev begået på virksomhedens hjemsted, alene kan pålægges af den medlemsstat, på hvis område virksomheden er etableret? Eller har andre medlemsstater ligeledes beføjelse til at pålægge en sanktion for en administrativ forseelse, når den er blevet konstateret på deres område?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	26.09.18
T-463/16	<p>Portugal mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2016) 3753 af 20. juni 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikter (ELFUL) annulleres, for så vidt som den blandt de udgifter, som Den Portugisiske Republik har anmeldt inden for rammerne »Krydsoverensstemmelse« for 2011, 2012 og 2013, udelukker et beløb på 8 984 891,60 EUR fra EU-finansiering. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø -og Fødevareministeriet	Dom	26.09.18

T-682/16	Frankrig mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016) 4287 final af 12. juli 2016, der blev meddelt den 13. juli 2016, og hvorved de månedlige betalinger til Frankrig fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) blev suspenderet, annulleres. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø -og Fødevarerministeriet	Dom	26.09.18
C-375/17	Stanley International Betting et Stanleybet Malta A) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten, retten til fri udveksling af tjenesteydelser, princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet og kohærensprincippet – fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning som den ved artikel 1, stk. 653, i stabilitetsloven af indførte og de dertil hørende gennemførelsesretsakter, som fastsætter en eneleverandørmodel for koncessionshavere med henblik på afholdelsen af Lottospil, men ikke for andre spil, tips og væddemål? B) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten, retten til fri udveksling af tjenesteydelser, direktiv 2014/23/EU samt princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet og kohærensprincippet – fortolkes således, at den er til hinder for en udbudsprocedure, som fastsætter en udbudssum, der er væsentligt højere og ubegrundet i forhold til de krav til økonomisk-finansiell og tekniskorganisatorisk formåen, der fremgår af udbudsbetingelsernes punkt 5.3, 5.4, 11, 12.4 og 15.3 med henblik på tildelingen af koncessionen på Lotto-spil? C) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten, retten til fri udveksling af tjenesteydelser, direktiv 2014/23/EU samt princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet og kohærensprincippet – fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning, som i realiteten indebærer, at der opstilles et alternativ mellem at få tildelt en ny koncession og at fortsætte med at gøre brug af retten til fri udveksling af forskellige tjenesteydelser med væddemål på tværs af grænserne, hvilket alternativ følger af artikel 30 i udkastet til udbudsaf tale, idet beslutningen om at deltage i udbuddet med henblik på tildeling af en ny koncession indebærer, at der må gives afkald på grænseoverskridende virksomhed, selv om Domstolen flere gange har fastslået, at denne virksomhed er lovlig?	Skatteministeriet	GA	27.09.18
C-581/17	Wächter Sagen vedrører: Skal bestemmelserne i aftalen af 21. juni 1999 mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer, som trådte i kraft den 1. juni 2002, navnlig aftalens præambel samt artikel 1, 2, 4, 6, 7, 16 og 21 og bilag I, artikel 9, fortolkes således, at de er til hinder for lovgivning i en medlemsstat, hvorefter latente, endnu ikke realiserede stigninger i værdien af selskabsrettigheder beskattes (uden henstand) for at sikre, at intet materielt beskatningsgrundlag undgår beskatning, når en statsborger i denne medlemsstat, der er fuldt skattepligtig i denne stat, flytter fra denne stat til Schweiz og ikke til en EU-medlemsstat eller en stat, som er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS)?	Skatteministeriet	GA	27.09.18

T-12/17	Mellifera mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse Ares (2016) 6306335 af 8. november 2016, modtaget af sagsøgeren den 11. november 2016, annulleres. — Europa-Kommissionen pålægges at træffe fornyet afgørelse vedrørende sagsøgerens anmodning om intern prøvelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 2016/1056 om forlængelse af godkendelsesperioden for aktivstoffet glyphosat. — Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	27.09.18
T-116/17	Spiegel-Verlag Rudolf Augstein og Sauga mod ECB Påstande: — Den afgørelse, der blev meddelt ved skrivelse af 15. december 2016 fra Den Europæiske Centralbanks direktion, hvormed der blev givet afslag på sagsøgernes begæring om aktindsigt i Den Europæiske Centralbanks to dokumenter »The impact on government deficit and debt from off-market swaps. The Greek case« (SEC/GovC/X/10/88a) og »The Titlos transaction and possible existence of similar transactions impacting on the euro area government debt or deficit levels« (SEC/GovC/X/10/88b), annulleres. — Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	27.09.18
T-288/15	Ezz m.fl. mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse (FUSP) 2015/486 af 20. marts 2015 om ændring af afgørelse 2011/172/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Egypten (EUT L 77, s. 16), annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet (JTFM)	Dom	27.09.18
C-165/17	Morgan Stanley & Co International 1) Såfremt de udgifter, der er afholdt af en filial, som er beliggende i én medlemsstat, udelukkende er anvendt til transaktioner udført af selskabets hovedsæde, som er beliggende i en anden medlemsstat, skal bestemmelserne i artikel 17, stk. 2, 3 og 5, og artikel 19, stk. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF, gentaget i artikel 168, 169 og 173-175 i Rådets direktiv 2006/112/EF, da fortolkes således, at de indebærer, at filialens medlemsstat på disse udgifter anvender filialens pro rata-sats for momsfradraget som fastslået ud fra de transaktioner, den udfører i sin registreringsmedlemsstat, og på baggrund af de gældende regler i denne stat, selskabets hovedsædes pro rata-sats for momsfradraget, eller en specifik pro rata-sats for momsfradraget, hvor den kombinerer de gældende regler i de medlemsstater, hvor filialen og selskabets hovedsæde er beliggende, især under hensyntagen til eventuel valgfrihed med hensyn til at pålægge transaktioner moms? 2) Hvilke regler bør finde anvendelse i den særlige situation, hvor de udgifter, som filialen afholder, både anvendes til at udføre dens transaktioner i registreringsstaten og til at udføre selskabets hovedsædes transaktioner, især med hensyn til begrebet generalomkostninger og pro rata-satsen for momsfradraget?	Skatteministeriet SKAT	GA	03.10.18
C-216/17	Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato - Antitrust et Coopservice	Moderniseringsstyrelsen	GA	03.10.18

	<p>Sagen vedrører:</p> <p>1) Kan artikel 2, stk. 5, og artikel 32 i direktiv 2004/18/E[F] samt artikel 33 i direktiv 2014/24/EU fortolkes således, at det er tilladt at indgå en rammeaftale, hvor en ordregivende myndighed handler i eget navn og på vegne af andre specifikt angivne ordregivende myndigheder, der imidlertid ikke direkte deltager i indgåelsen af den nævnte rammeaftale; mængden af de ydelser, som de ordregivende myndigheder, der ikke indgår rammeaftalen, kan bestille ved deres indgåelse af efterfølgende kontrakter baseret på denne rammeaftale, ikke er fastlagt? 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares benægtende, kan artikel 2, stk. 5, og artikel 32 i direktiv 2004/18/E[F] samt artikel 33 i direktiv 2014/24/EU da fortolkes således, at det er tilladt at indgå en rammeaftale, hvor en ordregivende myndighed handler i eget navn og på vegne af andre specifikt angivne ordregivende myndigheder, der imidlertid ikke direkte deltager i indgåelsen af den nævnte rammeaftale; mængden af de ydelser, som de ordregivende myndigheder, der ikke indgår rammeaftalen, kan bestille ved deres indgåelse af efterfølgende kontrakter baseret på denne rammeaftale, fastlægges med henvisning til deres sædvanlige behov?</p>			
C-449/17	<p>A&G Fahrschul-Akadimie</p> <p>Sagen vedrører: 1. Omfatter begrebet skole- og universitetsundervisning i artikel 132, stk. 1, litra i) og j), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momsdirektivet) køreskoleundervisning til erhvervelse af kørekort til kategori B og C1? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Kan anerkendelsen af sagsøgeren som et organ med tilsvarende formål i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 132, stk. 1, litra i), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, udledes af lovbestemmelserne om kørelærerprøven og udstedelse af kørelærer- og køreskolegodkendelse i Gesetz über das Fahrlehrerwesen (lov om kørelærere og køreskoler) af 25. august 1969 (Bundesgesetzblatt I 1969, 1336), senest ændret ved lov af 28. november 2016 (Bundesgesetzblatt I 2016, 2722, kørelærerloven), og af den almene interesse i, at køreskoleelever uddannes til sikre, ansvarsbevidste og miljøbevidste trafikanter? 3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende: Forudsætter begrebet »privattimer« i artikel 132, stk. 1, litra j), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, at den afgiftspligtige person er en individuel erhvervsdrivende? 4. Såfremt spørgsmål 2 og 3 besvares benægtende: Giver den, der underviser, altid »privattimer« som omhandlet i artikel 132, stk. 1, litra j), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, når den pågældende handler for egen regning og på eget ansvar, eller skal der stilles yderligere krav til kriteriet »privattimer«?</p>	SKAT	GA	03.10.18
C-572/17	<p>Syed</p> <p>1) Kan der, når varer med beskyttede motiver ulovligt udbydes til salg i en butik, foreligge en krænkelse af ophavsmandens eneret til spredning i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/29, også for så vidt angår varer med lignende motiver, som er oplagret af den, som udbyder varerne? 2) Har det</p>	Kulturministeriet	GA	03.10.18

	nogen betydning, at varerne er oplagret i tilknytning til butikken eller på et andet sted?			
C-389/17	<p>EVP International</p> <p>Den Europæiske Unions Domstol anmodes om en præjudiciel afgørelse af spørgsmålet, om artikel 5, stk. 2, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF bør fortolkes således, at følgende underomstændigheder som de i denne sag omhandlede skal anses for betalingstjenester, der (ikke) er knyttet til udstedelsen af elektroniske penge: a) en betalingstransaktion, hvorved elektroniske penge (indløselige midler), der er indløst til pariværdi, efter anmodning (instruks) fra indehaveren af elektroniske penge til e-pengeinstituttet (udstederen) overføres til en tredjemands bankkonto b) en betalingstransaktion, hvorved køberen (betaler) af varer og/eller tjenesteydelser efter sælgerens instruks betaler for varerne og/eller tjenesteydelserne ved at foretage en overførsel/betaling af midler til et e-pengeinstitut (udsteder af elektroniske penge), som efter modtagelse af midlerne udsteder elektroniske penge til sælgeren (indehaver af elektroniske penge) til de modtagne midlers pariværdi.</p>	Finanstilsynet Erhvervsstyrelsen	Dom	04.10.18
C-668/16	<p>Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktiv 2006/40/EF (1)(klimaanslægsdirektivet) og direktiv 2007/46/EF (2) (rammedirektivet), — idet den ikke har truffet de fornødne foranstaltninger for, at køretøjer af type 246, 176 og 117 atter kunne blive bragt i overensstemmelse med de godkendte typer (rammedirektivets artikel 12 og artikel 30), — idet den ikke har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige for at iværksætte sanktionerne (artikel 46, sammenholdt med artikel 5 og 18, i rammedirektivet), og — idet den den 17. maj 2013 imødekom en ansøgning fra Daimler AG om udvidelse af den gældende køretøjstype 245G til køretøjer, for hvilke der allerede før var meddelt en anden typegodkendelse, som de nye betingelser i klimaanslægsdirektivet finder anvendelse på, og derved har omgået klimaanslægsdirektivet. - Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	04.10.18
C-105/17	<p>Kamenova</p> <p>Skal artikel 2, litra b), og litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis fortolkes således, at en fysisk persons virksomhed, som på et websted er registreret med henblik på salg af varer og samtidig har offentliggjort i alt otte annoncer om salg af forskellige varer via dette websted, er en erhvervsdrivende som omhandlet i artikel 2, litra b), udgør virksomheders handelspraksis over for forbrugerne som omhandlet i artikel 2, litra d), og er omfattet af direktivets anvendelsesområde i henhold til direktivets artikel 3, stk. 1?</p>	Forbrugerombudsmanden	Dom	04.10.18

C-191/17	ING-DiBa Direktbank Austria Skal artikel 4, nr. 14), i direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked (betalingstjenestedirektivet) fortolkes således, at også en onlineopsparingskonto, på hvilken den enkelte kunde (med dagligt forfald og uden bankens særlige medvirken) via telebanking kan foretage indbetalinger og hævnninger på en referencekonto (en girokonto i Østrig) i den pågældendes navn, er omfattet af begrebet »betalingskonto« [artikel 4, nr. 14)] og derfor falder ind under direktivets anvendelsesområde?	Finanstilsynet	Dom	04.10.18
C-322/17	Bogatu 1) Kræver [forordning nr. 883/2004], og særligt forordningens artikel 67, sammenholdt med dens artikel 11, stk. 2, at en person for at være berettiget til »familieydelse« som defineret i forordningens artikel 1, litra z), enten skal være arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende i den kompetente medlemsstat [som defineret i forordningens artikel 1, litra s)], eller modtage en kontantydelse i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i forordningens artikel 11, stk. 2? 2) Skal henvisningen til »kontantydelse« i forordningens artikel 11, stk. 2, fortolkes således, at den alene omfatter en periode, i hvilken ansøgeren faktisk modtog kontantydelse, eller omfatter begrebet enhver periode, i hvilken en ansøger fremtidigt har ret til en kontantydelse, uanset om der er blevet gjort krav på denne ydelse på det tidspunkt, hvor ansøgningen om familieydelsen indgives?	Beskæftigelsesministeriet	GA	04.10.18
C-345/17	Buivids Sagen vedrører: [1] Er aktiviteter som de i den foreliggende sag omhandlede, dvs. optagelse på en politistation af polititjenestemænd, der udfører proceduremæssige foranstaltninger, og offentliggørelse af videooptagelsen på webstedet www.youtube.com , omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 95/46? [2] Skal direktiv 95/46 fortolkes således, at de nævnte aktiviteter kan anses for behandling af personoplysninger i journalistisk øjemed som omhandlet i nævnte direktivs artikel 9?	Justitsministeriet	GA	04.10.18
C-416/17	Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik Påstande:— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet og i henhold til artikel 49, artikel 63 og artikel 267, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at opretholde virkningerne af de bestemmelser, der har til formål at afskaffe økonomisk dobbeltbeskatning af udbytte, som tillader et moderselskab at modregne den skattegodtgørelse, som er tilknyttet udbytte udloddet af datterselskaber, hvis det hidrører fra et datterselskab etableret i Frankrig i den forskudsskat, som moderselskabet skal betale, når det til sine aktionærer videreudlodder dette udbytte, men som ikke giver en tilsvarende modregningsadgang, hvis udbyttet stammer fra et datterselskab, der er etableret i en anden medlemsstat, eftersom denne lovgivning i dette tilfælde ikke giver ret til en skattegodtgørelse i anledning af udbytte fra dette datterselskab, for så vidt som der ifølge Conseil d'États retspraksis er givet medhold i anmodningerne om tilbagebetaling af forskudsskat opkrævet i strid med EU-	Skatteministeriet	Dom	04.10.18

	<p>retten som omhandlet i Domstolens dom i sag C-310/09 Accor (1) med følgende tre begrænsninger: — Adgangen til tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævet forskudsskat er begrænset af afslaget på at medregne den beskatning, som datterdatterselskaber etableret uden for Frankrig, er udsat for.</p> <p>— Adgangen til tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævet forskudsskater begrænset af de uforholdsmæssige beviskrav. — Adgangen til tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævet forskudsskater begrænset af skattegodtgørelsens begrænsning til en tredjedel af det i Frankrig videreudloddede udbyttebeløb, som stammer fra et datterselskab etableret uden for Frankrig, og samtidig med at Conseil d'État, som forvaltningsdomstol, der træffer afgørelse i sidste instans, har opstillet disse begrænsninger uden at spørge Domstolen om disse begrænsninger er forenelige med EU-retten.</p> <p>— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
--	---	--	--	--

C-557/17	<p>Y.Z. e.a.</p> <p>1. Skal artikel 16, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for at inddrage en opholdstilladelse, der er meddelt i forbindelse med en familiesammenføring, såfremt opholdstilladelsen er opnået ved svigagtige oplysninger, men familie-medlemmet ikke vidste, at der var tale om svigagtige oplysninger? 2. Skal artikel 9, stk. 1, litra a), i Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgers status som fastboende udlændinge (EUT 2004, L 16) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for at inddrage en status som fastboende udlænding, såfremt denne status er opnået ved svigagtige oplysninger, men den fastboende udlænding ikke vidste, at der var tale om svigagtige oplysninger?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	04.10.18
C-587/17 P	<p>Belgien mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 20. juli 2017 i sag T-287/16, Belgien mod Kommissionen (EU:T:2017:531) ophæves. — Kommissionen gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/417 af 17. marts 2016 (1) annulleres, for så vidt som den udelukker et beløb på 9 601 619,00 EUR fra EU-finansiering (budgetpost 6701). — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	04.10.18
T-128/14	<p>Daimler mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens afgørelse SG.B.5/MF/rc — sg.dsg1.b.5(2013) 3963453 — GESTDEM 2013/4643 af 13. december 2013, annulleres. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet Miljøstyrelsen	Dom	04.10.18
T-272/16	<p>Grækenland mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 17. marts 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2016) 1509), offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 22. marts 2016, L 75, s. 16, annulleres: a) for så vidt som denne udelukker et samlet beløb på 166 797 866,22 EUR, som er afholdt under posten Afkoblet direkte støtte for regnskabsårene 2012 og 2013, fra EU-finansiering og navnlig fastsætter: 1) en fast finansiel korrektion på 25 % for 2012 og 2) en fast finansiel korrektion og en punktvis finansiel korrektion for 2013, b) for så vidt som denne udelukker et samlet beløb på 3 880 460,50 EUR, som er afholdt under posten Udvikling af landdistrikterne ELFUL, Akse 1 + 3 — investeringsforanstaltninger (2007-2013), fra EU-finansiering og navnlig fastsætter: 1) en fast finansiel korrektion på 5 % for regnskabsårene 2010-2013 vedrørende foranstaltning 125 og 2) en punktvis korrektion for regnskabsårene 2011-2013, c) for så vidt som den ikke foretager en fuldstændig gennemførelse af Den Europæiske Unions Rets endelige dom af 19. november 2015, sag T-107/14, og Den Helleniske Republik således ikke straks udbetales et beløb på 29 366 975,06 EUR. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	04.10.18

T-914/16	<p>Proof IT mod EIGE</p> <p>Påstande: — Det Europæiske Institut for Ligestilling mellem Mænd og Kvinders afgørelse vedtaget i forbindelse med udbudsproceduren med henblik på tildelingen af en rammekontrakt vedrørende »Vedligeholdelse og ajourføring af EIGE's værktøjer og midler til kønsstatistikker«, EIGE/2016/OPER/01-Parti 1 og EIGE/2016/OPER/01-Parti 2, og meddelt sagsøgeren ved skrivelse af 14. oktober 2016, om at afvisesagsøgerens bud og tildele rammekontrakten til tredjemand annulleres. — Sagsøgeren tilkendes erstatning for den skade, som sagsøgeren har lidt som følge af mistet mulighed og/eller for tabet af selve kontrakten, på 128 480 EUR.</p> <p>— EIGE tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Erhvervsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	04.10.18
T-632/17	<p>Erdősi Galcsikné mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse Ares (2017)2755900 af 1. juni 2017 annulleres. — Kommissionens afgørelse C(2017)5146 final af 17. juli 2017 annulleres. — Det pålægges Europa-Kommissionen at give sagsøgeren aktindsigt i alle dokumenter vedrørende EU Pilot-procedure 8572/15 CHAP (2015)00353, hvad enten de allerede er forelagt Kommissionen eller først på et senere tidspunkt forelægges denne.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet (JTEU og JTK) Miljø- og Fødevarer- ministeriet	Dom	09.10.18
T-633/17	<p>Sárossy mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse Ares (2017)2929030 af 1. juni 2017 annulleres. — Kommissionens afgørelse C(2017)5147 final af 17. juli 2017 annulleres. — Det pålægges Europa-Kommissionen at give sagsøgeren aktindsigt i alle dokumenter vedrørende EU Pilot-procedure 8572/15 CHAP (2015)00353, hvad enten de allerede er forelagt Kommissionen eller først på et senere tidspunkt forelægges denne.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet (JTEU og JTK) Miljø- og Fødevarer- ministeriet	Dom	09.10.18
T-634/17	<p>Pint mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens afgørelse Ares (2017)2755260 af 1. juni 2017 annulleres. — Kommissionens afgørelse C(2017)5145 final af 17. juli 2017 annulleres. — Det pålægges Europa-Kommissionen at give sagsøgeren aktindsigt i alle dokumenter vedrørende EU Pilot-procedure 8572/15 CHAP (2015)00353, hvad enten de allerede er forelagt Kommissionen eller først på et senere tidspunkt forelægges denne.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet (JTEU og JTK) Miljø- og Fødevarer- ministeriet	Dom	09.10.18